

levend of dood in handen te krijgen, is goedgekeurd. Dat zal de angst voor desertie erin houden. In de vergadering is ook de aparte brief van commandeur Christiaan Lodewijk Senff van 12 maart, over de aankomst van de gouverneur van Benkulen, Samuel Ardley, met twee schepen te Padang, behandeld. Het gedrag van deze Engelsman en de door de commandeur genomen maatregelen zijn goedgekeurd. Bijzonderheden zijn te vinden in de resolutie en de aparte brief naar Sumatra's Westkust van 25 mei 1762. Tevens is de commandeur een afschrift van de geheime resolutie van 30 april gezonden over de brieven van Madras naar Benkulen en het stuk van Randolph Marriot aan de Hoge Regering betreffende de regentschappen Natal [fol. 969] en Tapanuli. Van de gewezen resident te Airhadji, Van Sijfert, zijn brieven van 17 oktober 1761 en 30 januari 1762 ontvangen. Voor zover ze begrijpelijk zijn dienen ze ter verantwoording van zijn gedrag. Omdat ze klachten over de commandeur en overige dienaren te Padang bevatten, zijn ze daarheen gezonden voor commentaar en tevens om onderzoek te doen naar enige stukken die bij de huidige resident Joseph Chailje zouden zijn. Het bestuur moet alles in het werk stellen de schulden te Airhadji te innen en ieder lid apart moet zich verantwoorden over de beschuldigingen en speciaal over de punten genoemd in de brief van 25 mei 1762. Daar wordt naar verwezen, [fol. 970] zowel als naar een briefje van 28 september, dat met de Huis te Boede is verzonden. Met dit schip vertrok ook ds. Willem Wilbers, predikant te Batavia, die aldaar de heilige sacramenten zal bedienen en dan met dit schip zal terugkeren. Ook is het bericht van 9 juli van de secretarissen van de Hoge Regering, opgesteld op grond van het besluit van 8 juni, over hun onderzoek naar de klachten van de Engelsen over het aanhouden en confisqueren van hun vaartuigen aan het bestuur gezonden. Kopieën daarvan zijn reeds ingesloten bij de brief van 18 oktober 1762. Er is verzocht wat nog aan dit bericht ontbreekt aan te vullen en in het algemeen opheldering te geven. Het bestuur moet zich vooral verantwoorden over de moord die op de stuurman [fol. 971] van het Engelse schip de Rondom zou zijn gepleegd, maar ook over het achterhouden van brieven gewisseld met Benkulen. Die moeten alsnog toegezonden worden en tevens de gegevens over het rendement van dat vaartuig en zijn verdeling. Er is bevolen dat in het vervolg alle brieven met de Engelsen en andere vreemde naties zonder uitzondering naar Batavia gezonden moeten worden. Men moet goed op de hoogte zijn van smokkelaars en waaghalzen die zich op deze kust vertonen, en tevens bij inbeslagname alle bewijzen van smokkel verzamelen en deze naar Batavia zenden. De bark de Liefvallige kwam snel terug en bracht een brief van resident Chailje van 5 november. Op 12 november werden de gewone en aparte brieven van 25 oktober van het bestuur ontvangen. [fol. 972] De eerste bericht dat de resident te Natal Van Mosschel wegens de dreigementen, en gedeeltelijk ook door het daadwerkelijk geweld van de Engelsen, zijn toevlucht in Airbangis had genomen. Het bestuur riep hem vandaar in arrest op en zond er een commissie heen om er een kantoor te stichten en de handel te beginnen. Dit alles en wat voorviel met het Engelse fregat Revenge onder kapitein Watson te Padang is te vinden in de aparte brief met bijlagen van commandeur Christiaan Lodewijk Senff. In de gewone brief staat dat de verkoop van textiel en ijzer door de recente voorschriften over de voordelen die men moet behalen, praktisch stil ligt. Als men ze moet berekenen volgens de lagere waarde van het goud van f 331,10,- het mark fijn, dan komt die geheel tot stilstand. Men verzoekt deze bevelen nader te overwegen. De Hoge Regering [fol. 973] zal dan zeker overgaan tot verandering van de berekening van het goud, dan wel daarin meer vrijheid vergunnen. Daarom wordt een berekeneerde prijscourant, die de administrateur volgens het besluit van 3 september 1762 heeft opgesteld, en een beëdigd rapport van de commissarissen betreffende het onderzoek van de textiel meegezonden. Omdat het bestuur dringend om bevelen verzocht, is bij resolutie van 17 december 1762 opgedragen dat niet gevraagde Coromandelse textiel die niet met minstens 30 % zuivere winst valt te verkopen, evenals de Bengaalse textiel die niet met 20 % winst valt af te zetten, en de Suratse die geen 15 % opbrengt, naar Batavia moet worden teruggezonden. Als er geen hogere prijs voor te krijgen valt, moet met de verkoop van de wel gewenste textiel worden voortgegaan. Van bestelling van textiel die naar de huidige bereke-